

Iz 55, 1-11: „Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná. “ „Hle, dal jsem ho za svědka národům, národům za vévodu a zákonodárce. Hle, povoláš pronárod, který neznáš, pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, za Svatým Izraele, který tě oslavil.“ Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty

moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavrátil se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.“

Dnešním prvním čtením bylo velmi známé podobenství evangelisty Lukáše. Podobenství o hostině, která mohla být skvělou, krásnou, jenže se to hned na začátku zvrhlo. Pán domu k sobě pozval lidi z lepší společnosti, žádané a spořádané. Pozval si majitele polností i volských spřežení. Odmítli ho. Slušně, zdvořile, ale přece odmítli. Pán domu se rozhněval, bylo mu to líto, nikdo nemá ráda odmítnutí, když místo podané ruky vidíme cizí záda.

Pán se rozhněval, ale nezahořkl. Nedovolil, aby hostina skončila ještě dřív, než začala, zval dál. Zval všelijak znevýhodněné, odstrkované, stojící na okraji cest i společnosti. Zval, dokud nezaplnil hodovní síň. Nenechal se odradit těmi, kteří měli důležitější věci na práci. Pozval jiné.

I prorok Izajáš vyřizuje pozvání k hostině: **„Pojďte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! ... jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem!“** Zve na hostinu, která je připravená a zaplacená. Jeho slova, která dnes promlouvají k nám, původně zaznívala k izraelskému lidu.

K lidu, který nebyl ani vzorný ani poslušný, za to byl svéhlavý a bloudící, dokonce se o něm v Bibli píše, že to byl lid tvrdé šíje a kamenného srdce. Byl to lid, který přestal poslouchat Pána Boha, odmítl sedět u stolu Davidova království, chtěl jednat podle svého. Tehdy se Hospodin rozhněval, a ve svém hněvu jej zapudil. Izraelský lid se ocitl v zajetí, přišel o svou zemi i o svou slávu a o všechno, co jej činilo národem. A uvěřil, že Hospodin to tak nenechá. Slituje se.

Slitoval se, pozval je na hostinu. **Pojďte, kupujte bez peněz, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.** Boží milosrdenství se pozná podle toho, že stále znovu nechává zaznít své slovo, stále znovu posílá posly, kteří to slovo vyřizují a káží, stále znovu prostírá stůl a znovu zve a říká: „Pojďte, neboť vše je připraveno“.

I ten posel z Ježíšova podobenství vybíhá stále znovu a znovu, vybíhá a zve, vyřizuje pozvání. O tom poslovi nic nevíme. Jen to, že vybíhá a říká, vzkazuje to, co slyšel. Slyšet se musí umět. Slyšet tak, že vyřídím to, co je důležité. To je poslův úkol. To je úkol každého, kdo kdy uslyšel hlas toho pána a hostitele. To je úkol kazatelů i úkol celé církve. Stále znovu a znovu vybíhat za těmi všelijak bloudícími, zmrzačenými a těmi, kdo nemají naději a žízní po životě, i za těmi, kdo jsou mezi ploty a na ulicích, a které jsme my bohatší a silnější, schopnější a podnikavější, my hlasitější a mrštnější všelijak semleli a vystrnadili.

Je pro nás dobré slyšet, že Pán s námi neskoncoval, nezahořkl, nevykašlal se na nás, ale znovu vybízí: **Vyjdí rychle na náměstí a do ulic**

města a vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinuť je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.

I tato slova se prolínají se slovy proroka Izajáše: **Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.**

Hospodinova slova, stále vycházejí z jeho úst. Posel stále vychází, aby vyřídil pozvání svého pána. Hospodinovo slovo se nevrací s prázdnou, přináší užitek. Není to jen slovo do větru, ale je to slovo, které vykoná to, co Bůh chce. Ani volání posla nevyjde naprázdno. Slavnostní hostina nezůstane bez lidí, pán domu nebude opuštěn čekat, jestli si to ti prvně pozvaní nerozmyslí.

Biblické slovo, které každou neděli slyšíme v kostele zaznívat z úst biblických svědků, není jen slovem. Je to slovo, které nás přivádí k veliké a radostné hostině. Je to slovo spolehlivé a věrné. Když pak my přicházíme ke stolu Páně a přijímáme chléb a víno, smíme znovu zaslechnout pozvání a ujištění pro nás všelijak znejistěné a hříšné. **Pojďte, neboť vše je připraveno.**

Možná si teď říkáte: Co ti prvně pozvaní? Jak to s nimi dopadlo? Došlo jim, že udělali chybu? Přeskládali svůj žebříček hodnot? Sklopili hlavu a spolkli hrdost, vydali se na hostinu? Nebo zůstali doma se svými poli, voly a manželkami? Ježíšovo podobenství není o těch třech, o tom, co se s nimi dělo dál, je o Božím pozvání, které trvá.

Trvá, vzdor všemu lidskému odmítání. Trvá a překovává bariéry a překážky, které mu my lidé stavíme. Trvá a přichází do míst, kde bychom jej nečekali, na okraj společnosti, k lidem v nouzi.

Boží pozvání trvá, navzdory všem, kteří se nechali strhnout poctivým a pracovitým a rodinným životem, sami sebe přesvědčili, že není nic důležitějšího.

I pro ně stále znovu zaznívá Boží pozvání. Pro nás všechny. Evangelium k nám stále přichází a my se podle něj smíme zařídit. Smíme těm slovům uvěřit, dát jim váhu a význam.

Nám všem platí slova potěšení a povzbuzení:
Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. – Pojdte, vše už je připraveno. Místa je dost. Ten, který toto podobenství vypravuje a který nás zve ke svému

slovu i stolu, který to všechno pro nás připravil, to je ten, který přebýval mezi námi, který seděl u prostřeného stolu v předvečer své smrti se svými učedníky – a který vstal z mrtvých a znovu je ke svému stolu shromáždil. I nás stále znovu shromažďuje u svého stolu.

Amen